

BESZOKTATÁS

A közösségbe lépés folyamata

A beszoktatás a gyermek életkori sajátosságából adódóan elhúzódó, többlépcsős folyamat, mi a hozzátartozóval való fokozatos beszoktatás módszerét alkalmazzuk. A beszoktatás pontos ideje a gyermekek eltérő reagálása miatt előre nem határozható meg, de általában két hétre tehető.

Nem törvényszerű, hogy a kisgyermekkel az első napokban az anya jöjjön, lehet nagyszülő, nagynéni, apuka, babysitter – mindenképpen olyan személy, akivel a gyermek érzelmileg biztonságban érzi magát. A hozzátartozónak lehetősége nyílik személyesen megismerni a nevelőket, elmondani a kicsije igényeit, elbeszélgetni a tapasztalatokról. Mindez minden résztvevő számára megkönnyíti a beilleszkedést és a későbbi kommunikációt.

A Hill-topban különös figyelmet fordítunk a beszoktatás időszakára, hiszen a gyermek és a szülő számára is egy új élet kezdődik, amint bekerül a kisgyermek a közösségbe. A beszoktatás folyamatánál a fokozatosság elvét tartjuk szem előtt, így mind a gyermeknek, mind az anyának van kellő ideje az alkalmazkodáshoz, a nevelők pedig megismerik a szokásaikat és a napi rutinjukat. Az első napokban előny, ha a hozzátartozó végig ott tud maradni a gyermekével, és mesél róla. Megosztja, mivel szeret játszani, mi a kedvenc étele, hogyan tud a legkönnyebben elaludni. Az ismerkedést egy kérdőív is segíti.

Az első egy-két napon igény szerint csak néhány órát tartózkodik a gyermek és hozzátartozója a közösségben. Ezek után már ott is ebédel a gyermek. A hozzátartozó ez idő alatt inkább távolról figyeli a gyermekét, megbizonyosodik arról, mennyire önálló, illetve mennyire találja fel magát az új környezetben és társai között. A második héten alszik először a gyermek a bölcsiben. Mire felébred, fontos, hogy a hozzátartozója ott legyen. A második héten a hozzátartozó hosszabb-rövidebb időre kimehet, illetve elmehet, minden esetben meg kell ezt beszélni a gyermekkel is.

Akkor számít beszokottnak egy gyermek, ha már nem nagyon sír a búcsúzásnál, napközben jókedvű és önfeledten játszik, valamint a nevelőket elfogadja és közeledik hozzájuk, segítséget kér, együtt tevékenykednek.

A beszoktatás szinte sosem teljesen zökkenőmentes. Mind a gyermeknek, mind pedig a szülőnek meg kell tanulnia megbirkózni ezzel az új szituációval. Ez óhatatlan nehézségekhez vezet, melyek közül a leggyakoribb, hogy a kisgyermek nehezen viseli el az édesanyjától való elszakadást. Az anya távozásakor felsír, dacos vagy haragos lesz. Ez szívbemarkoló az anya számára, de sokszor a gyermek néhány perccel az anya távozása után már önfeledten játszik a többiekkel, mintha a sírást édesanyjának száná büntetésül. Sokszor az anya számára sokkal megerőltetőbb a beszoktatás, mint a gyermek számára, mert nagyon nehéz elengedni a gyereket. Ezért javasoljuk, hogy olyan hozzátartozó szoktassa be a kicsit, akihez a gyermek kevésbé kötődik. A beszoktatás ideje és „fájdalmassága” jelentősen függ a szülők hozzáállásától. A legfontosabb az, hogy a gyermek tudja, anya, apa jön érte, nem megy el örökre, ezt kell mind a nevelőknek, mind a hozzátartozóknak százszer elmondani nekik. Amikor a kicsik már nem félnek az elválástól, a beszoktatás befejeződik.

